

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 maja 1959 r.

Nr 32

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

187 — z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego 409

ROZPORZĄDZENIA:

188 — Ministra Finansów z dnia 7 maja 1959 r. w sprawie rodzajów dokumentów, na podstawie których banki będą wykonywały dyspozycje pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej, osób fizycznych oraz uspołecznionych sklepów komisowych 410

189 — Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 28 kwietnia 1959 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zadań, składu i trybu postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz w sprawie zasad wynagradzania członków komisji lekarskich i lekarzy działających w zakresie orzecznictwa lekarskiego 411

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

190 — z dnia 5 maja 1959 r. w sprawie wypowiedzenia przez Polskę Konwencji o ujednostajnieniu znaków drogowych, podpisanej w Genewie dnia 30 marca 1931 r. 412

187

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 maja 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłowych podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 2. Ilekroć jest mowa w niniejszym rozporządzeniu:

- a) o wyniku — należy przez to rozumieć zysk powiększony o podatek obrotowy (akumulacja) lub stratę pomniejszoną o podatek obrotowy,
- b) o planowanym osobowym funduszu płac — należy przez to rozumieć osobowy fundusz płac ustalony dla przedsiębiorstw przez jednostkę nadrzędną w rocznych wskaźnikach techniczno ekonomicznych.

II. Odpis na fundusz zakładowy.

§ 3. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na 1959 r., jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w 1959 r. swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy — w porównaniu z wynikiem planowanym na 1958 r. — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisów § 3 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 5. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo w 1959 r. osiągnie wynik lepszy w porównaniu z wynikiem 1958 roku, dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 0,2% osobowego funduszu płac planowanego na 1959 rok za każdy procent poprawy wyniku.

2. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego zróżnicuje stawki odpisów dodatkowych na fundusz zakładowy dla poszczególnych przedsiębiorstw, tak aby średnia odpisów na fundusz zakładowy odpowiadała stawce określonej w ust. 1.

3. Odpis dodatkowy nie może przekraczać 80% sumy przyrostu zysku osiągniętego przez przedsiębiorstwo w stosunku do roku 1958 lub 80% sumy, o którą zmniejszyło stratę 1958 roku.

§ 6. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na 1959 r. zakłada zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do 1958 r., prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na 1959 r., a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na 1959 r. na zasadach określonych w § 5 ust. 1, z tym że odpis dodatkowy nie może przekraczać 80% sumy przyrostu zysku osiągniętego w stosunku do zysku planowanego lub 80% sumy, o którą zmniejszono planowaną stratę.

§ 7. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy na tych samych zasadach co przedsiębiorstwa, o których mowa w § 6.

§ 8. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego może w uzasadnionych przypadkach rozciągnąć zasady ustalenia odpisów na fundusz zakładowy określone w § 6 na inne przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu — należy skorygować wynik osiągnięty w 1959 r. stosownie do przepisu art. 6 ustawy.

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik 1959 r. koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w 1959 r. w stosunku do 1958 r., a w przedsiębiorstwach, o których mowa w §§ 6, 7 i 8 — w stosunku do planu na 1959 r.

3. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego określi w drodze zarządzenia, w jakich przypadkach koryguje się wynik za 1958 r. (wynik planowany na rok 1959) w celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na 1959 r. Zarządzenie to powinno być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

III. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 10. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwu na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 11. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, wyłącza się akumulację osiągniętą przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 12. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 11, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług — przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 13. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełnia warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić po upływie I półrocza i 3 kwartałów na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwu, które zgodnie z § 12 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1959 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,
- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 15. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, jeżeli w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 16. Na podstawie decyzji Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego oraz w innych jednostkach organizacyjnych, jeżeli ich urządzenia księgowe pozwalają na ustalenie wyników działalności.

§ 17. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 18. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych, objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 maja 1959 r.

w sprawie rodzajów dokumentów, na podstawie których banki będą wykonywały dyspozycje pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej, osób fizycznych oraz uspołecznionych sklepów komisowych.

Na podstawie art. 4 ust. 3 oraz art. 10 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy dyspozycji pieniężnych (gotówkowych i bezgotówkowych) jednostek gospodarki uspołecznionej wymienionych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) oraz organizacji społecznych i zawodowych na rzecz:

- 1) jednostek gospodarki nie uspołecznionej,
- 2) osób fizycznych,
- 3) uspołecznionych sklepów komisowych za nabywane w tych sklepach przedmioty.

2. Rozporządzenie niniejsze dotyczy również dyspozycji pieniężnych jednostek państwowych na rzecz innych jednostek gospodarki uspołecznionej za dostawy, roboty lub usługi w przypadkach, gdy na podstawie obowiązujących przepisów udzielanie zamówień na takie dostawy, roboty lub usługi następuje na zasadach przewidzianych dla jednostek gospodarki nie uspołecznionej.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do dyspozycji pieniężnych:

- 1) Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej,
- 2) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych,